

„никъ (Фанаріотъ)⁶⁾ у Влашко на Маркуца мънастиръ игу-
 „менъ, ала бѣше человѣкъ упорливъ, не подклоняше глава
 „никому, а най-повѣчче на Угровлахійскіи митрополитъ, и
 „онъ по нѣкой судъ бѣше го заключилъ у затворка, а той
 „по неговая противность що да учини? Пратилъ человѣка у
 „Видинъ и обѣщалъ на Пазванчія (знаменитіи тогавашенъ
 „Видински паша) четиредесетъ кесіи пари да го учини
 „архіерея на Видинъ, почто Пазванчія имаше гнѣвъ и
 „ненависть на Видинскаго архіерея по нѣкоја си причина.
 „Онъ Калиникъ Калугеръ, като знаеше това все, за това
 „и пойде на Видинъ, сась нѣкоја лесть, и распѣди Паз-
 „ванчія онаго архіерея и узѣ му все що имаше и прати
 „того Калиника на митрополія, да сѣди намѣсто архіе-
 „рея, доклѣ му принесе позволеніе отъ Патріарха да
 „го учини Видинскіи владыка Този Калиникъ
 „прати Пазванская тескера за мене съ мубаширињъ да
 „мя уземи да пойда на Видинъ. И пойдохъ на Видинъ,
 „два три мѣсяца служехъ по цѣркви-тѣ: тако ми пи-
 „шеше и тескера-та пашовая, како трѣбвамъ на Хри-
 „стіяне-тѣ на малое время, да имъ свръша слугуванье
 „и пакъ да си пойда на епархія-та. И азъ като наченахъ
 „да искамъ позволеніе, прїиде до мене пашовъ чловѣкъ
 „и рече ми: *доклѣ не буди той Калиникъ владыка,*
тѣбѣ не е възможно нигдѣ да идишь. Ами азъ какво
 „да сторя, азъ сиромахъ злѣ ся вързахъ! И сѣдѣхъ на
 „Видинъ три години. Ами що претеглихъ азъ отъ того
 „Калиника Калугеря! Сѣдѣхъ при него кату нѣкой по-
 „слѣдни слуга: не хочеше да мя знаи никакъ за чело-
 „вѣка, а остави за архіерея! Бѣше сась Турци-тѣ,
 „сась Пазвански-тѣ хайдути (кърджалии) ведно, и не

⁶⁾ Фанаріоти-тѣ бѣхѫ турили на ражка и Влашка-та земя,
 която не по-малко отъ Блѣгарія разорявахѫ. Отъ тамъ тѣ быдохѫ
 изгонени въ начало-то на нынѣшніи вѣкъ, но токо прѣди печестина
 годинъ ги отрѣбихѫ съвсѣмъ. —